

TOVERI (THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workers Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.

Post Office Address: TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF

Sulo Svävänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen, Geo. Gratchef.

Phone: Office 363, Editorial Dep't 832

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Petos johti johdonmukaiseen tulokseen

Utistioimistot ovat tiedottaneet, että Englannin kivihiilenkaivajat ovat päättäneet lopettaa lakkonsa ja palata takaisin työhön. Tiedonantajan mukaan eivät lakkolaiset ole voittaneet vaatimuksiaan, mutta eivät liioin kaivosomistajalle että täydellistä voittoa saaneet.

Joskin kivihiilenkaivajat eivät saaneetkaan vaatimaansa palkkaa, joskin heidän täytyminen kärsi tappio tässä suhteessa, oli lakosta kuitenkin suunnaton hyötyä heille siitä opetuksesta minkä he saivat, mikä samalla tulee olemaan opetuksena koko Englannin työväenluokalle.

Milloin suuret liikekieräykset tapaavat luonnonrikkauksia jossakin, olipa sitten kysymyksessä Afrikan, Mexico, Alaskan tai mikä paikka tahansa maan kamaralla.

Viime aikoina Mexico kuume on kuitenkin huomattavasti jäähtynyt ja sille seikalle on ilmaantunut julkaisut joiden aikoina sitten erään tutkimuksen tulokset, jotka osoittavat, että Mexico oli jättänyt eivätkä enää ole

salaisen isänmaallista mielialaa, tämä riemu on kuitenkin vain hetkellistä huumausta, juopumuksen kuvittelemaa voittoa.

Englannin kivihiililakko oli yksi suuremmista työtaistelusta ja ainoa laatuun niin sanottuissa "voitokkaiden" maissa, mitä työväestö on käynyt vastustukseen kapitalistien yleistä sodanjälkeistä hyökkäystä työväenjärjestöjä vastaan. Kaikissa voittajamaissa kapitalistien talous joutui tilanteeseen, jossa sen menestykseen täytyi taloudellisten lakien mukaan ryhtyä uudelleen rakentamiseen, s. o. palkkojen alentamiseen. Olemme nähneet amerikkalaisten taloudellisten järjestöjen vastustusta ja peräntantavaisuuden tässä hyökkäyksessä. Mutta Englannissa, jossa taloudelliset järjestöt ovat suunnattomasti kehittyneemmät, ryhdyttiin suunnittelemaan keskitettyä vastarintaa ja tuloksena oli mahtava kolmiliitto, joka käsitti kivihiilenkaivajien, rautateiden ja kuljetustöläisten suuret miljoonajärjestöt. Tarkotuksena oli muodostaa yhteinen puolustusrintama kapitalismin hyökkäystä vastaan.

Hyökkäys tuli ja se kohdistui ensin kaivostyöläisiin. Syy oli taloudellinen ja johtui suoranaisesti sodasta ja Versaillesin rauhansopimuksista. Saksia pakotettiin luovuttamaan Ranskalta suunnattomat määrät kivihiiltä peukausittain sotakorvauksena, josta oli suoranaisesti seurauksena se, että Englannin kivihiilientuotanto laski.

Kun jätettiin Englannin työväki suuremmiksi aletuissa yrityksissä tappioon. Kapitalistit riemuitsevat. Työväki laskee katkeria kiroauksia ja harkitsee taistelun epäonnistumisen syytä. Se näkee keltaisten johtajien, kapitalistien parhaimpien liittolaisen, kurjan petollisuuden ja kohdistaa oikeutettua vihansä näihin kohtiin. Se luo itselleen uudet johtajat ja ryhtyy uuteen taisteluun kokemuksista väistyneenä. Se näkee vihollisensa koko järjestelmän ja näkee kaikki onnettomuutensa ja kärsimystensä syyt kapitalistisesta yhteiskunnasta, jossa tuotantoa harjoitetaan voittoa varten eikä kunkin tarpeita varten, ja silloin se astuu poistamaan kurjuuden syyt. Se on kiertämätöntä. Kapitalistilla ei ole syytä riemuun.

Sen sijaan alkaa huomio kääntymään pohjoiseen, nim. Alaskaan, missä John D. Rockefeller on pitkin aikaa ollut kaksi etsijäkuntaa toiminnassa oljyvä etsimässä. Nämä ovatkin löytäneet suuria öljyvarastoja ja sen vuoksi siirtyy öljyn polttopiste Mexican asemasta Alaskaan.

Kullakin liikkeellä on taloudellinen pohjansa ja niinpä tässäkin. Alaskan ovat suurimmaksi osaksi valanneet Standard öljy-yhtiö, suuret kultakorporatiosionit, teräsyhtiöt j.n.e. ja "Alaska alaskalaisille" huudon takana häämöttävät näiden haamut.

Milloin suuret liikekieräykset tapaavat luonnonrikkauksia jossakin, olipa sitten kysymyksessä Afrikan, Mexico, Alaskan tai mikä paikka tahansa maan kamaralla.

Viime aikoina Mexico kuume on kuitenkin huomattavasti jäähtynyt ja sille seikalle on ilmaantunut julkaisut joiden aikoina sitten erään tutkimuksen tulokset, jotka osoittavat, että Mexico oli jättänyt eivätkä enää ole

sen arvoisia, että niiden omistamisesta kannattaisi tapella. Meksiikoon hyökkääminen on sen jälkeksi muutunut vain unelmaksi. Mahdollisesti Mexico tullaan ainakin tämän asian yhteydessä toistaiseksi jättämään rauhaan. Siellä varmaankaan ei enää nouse vieraitten maitten öljykapitalistien rahojen kiihottamina rosvoapäälliköitä tappelemaan ja sekaannusta ylläpitämään liikkeeseen rahastajien asioilla, kuten näihin asti. Imperialistien on keksittävä uusia tekosyitä.

Sen sijaan alkaa huomio kääntymään pohjoiseen, nim. Alaskaan, missä John D. Rockefeller on pitkin aikaa ollut kaksi etsijäkuntaa toiminnassa oljyvä etsimässä. Nämä ovatkin löytäneet suuria öljyvarastoja ja sen vuoksi siirtyy öljyn polttopiste Mexican asemasta Alaskaan.

Suuria valmistuksia öljyn riistämiseksi Alaskan yltäsaangoilla tehdään ja samalla esiintyy Alaskan hallintoon nähden uusia vaatimuksia, joihin taustalla on vahva trustimagnati. Näihin asti on Alaskaa hallittu liittohallituksen valvonnan alaisuudessa, mutta nyt kuuluu huutoja, joihin mukaan Alaskan olisi luovutettava alaskalaisille.

Kullakin liikkeellä on taloudellinen pohjansa ja niinpä tässäkin. Alaskan ovat suurimmaksi osaksi valanneet Standard öljy-yhtiö, suuret kultakorporatiosionit, teräsyhtiöt j.n.e. ja "Alaska alaskalaisille" huudon takana häämöttävät näiden haamut. Liittohallituksen kontrolli on heidän riistopuuhilleen jossakin määrin haitallinen ja siksi on "perustettava todellinen kansanvalta" Alaskaan, jota veivamaan mieltänsä mukaan on trustien päästävät. Rahansa voimalla he sitten voivat miehittää säädyttä minkälaisia lakeja itse haluavat ja perustaa Alaskasta todellisen trustien luvattuun maan, jonka hallintaa ei maantieteellisen aseman vuoksi liika julkisuuskaan pääsis häiritsemään.

Milloin suuret liikekieräykset tapaavat luonnonrikkauksia jossakin, olipa sitten kysymyksessä Afrikan, Mexico, Alaskan tai mikä paikka tahansa maan kamaralla.

Viime aikoina Mexico kuume on kuitenkin huomattavasti jäähtynyt ja sille seikalle on ilmaantunut julkaisut joiden aikoina sitten erään tutkimuksen tulokset, jotka osoittavat, että Mexico oli jättänyt eivätkä enää ole

vätkin jo yksityisten käsiin, koska saalis alkaa näyttää lupaavalta. Standard öljy-yhtiö kyllä pitää huolen siitä, että asia tulee saamaan kyllin voimakasta painostusta Washingtonissa ja että alaskalaisille tulee haluja hallita itse itseään.

RAUHAN SOTATAAKKA

"Mailman rauhan perustajat", niminen yhdistys, jonka päämaja on Bostonissa, julkaisi äskettäin kirjansa "Epäilyttävä aseistuksen taakka". Kirjanen, huolimatta siitä, että se on porvarillisen rauhan yhdistyksen tuotteita, jotka ovat osottaneet harrastavansa rauhaa vain rauhan aikana ja sodan aikana muutuneet äärimmäisen sotakihoitukseksi, sisältää kuitenkin joihinkin suuresti puhuvia numeroita, jotka numerot osottavat mitenkä kapitalistien maitten "suuret" valtiomiehet jättiläismäisellä sotavarustellullaan keräävät syytettä tuulla mailmansotaa varten, samalla kasaten suunnatonan verotaakkaa kansan pohjakerrosten harteille. Sotilaisvarustuksiin tuhuttujen varojen suuruutta kuvaavat kirjassa julaistut neljän suurvaltan sotavarusteludjetti-numerot ennen sotaa ja jälkeen sotaa. Nämä numerot ovat seuraavat:

Table with 4 columns: Country, 1912, 1913, 1914. Includes Ranska, Suur-Brit., Yhdysvallat, Japani.

Nämä kaikki biljoonien nousu- ja summat, jotka paasataan kapitalistisissa suurvalloissa uusiin sotavarusteluihin, tuhlataan rauhan ylläpitämisen tekosyillä. Mutta tämän teokoppyhän ja huonosti verhotun naamarin takana näkyy selvästi kapitalistien imperialistien ja militaristien turastus- ja valloitushaluiset inhotavat naamat, jotka haluavat syytää mailman kansat uusien kauheitten sotien lietteeseen, uudentaakseen mailman työtekevien luokkien varta uusia murhaavissa rytkäyksissä ja rikastuaksien uusien turastusten kustannuksilla, samalla kun jälleen syytävät sota väimäntä uhkaavaksi käypää työväenliikettä ja kapitalistisilla sortajilla olisi hyvä tilaisuus luoda uusia kiristyslakeja, raahaten työväen luokkalaisia vankiloihin.

Leninin kuva kirkossa. Lontoon Daily Herald kertoo, että eräissä englantil. kirkossa, joka sijaitsee noin 40 mailia Lontoosta kaakkoon päin Esse kylässä, on ripustettuna Neuvosto-Venäjän punainen lippu ja toisella seinällä siinä vastapäätä on Irannin tasavallan kolmivärinen vaakuna. Tämän kirkon rehtori on pastori Conrad Noel, yksi Suur-Britannian Kirkkosen Sosialistien Liiton huomattavimpia johtajia ja selviäverinen bolshevikki.

JUTUN JATKOA

Leninin kuva kirkossa. Lontoon Daily Herald kertoo, että eräissä englantil. kirkossa, joka sijaitsee noin 40 mailia Lontoosta kaakkoon päin Esse kylässä, on ripustettuna Neuvosto-Venäjän punainen lippu ja toisella seinällä siinä vastapäätä on Irannin tasavallan kolmivärinen vaakuna. Tämän kirkon rehtori on pastori Conrad Noel, yksi Suur-Britannian Kirkkosen Sosialistien Liiton huomattavimpia johtajia ja selviäverinen bolshevikki.

Liikkeenhoitajan Nurkka

Canadaisen toverilehden Vapauden juhannusjulkaisu "VAPAUDEN SOIHU III" on saapunut Toverin konttoriin. Monipuolinen kaunokirjallinen, runollinen ja kuvitettu sisältö. Kirjoituksia ja suomennoksia on H. Puroilta, J. W. Slup'ilta, Maria Koivulta, Onni Saarelta, Aili Kannasolta, kuin myöskin mailman kuuluisa venäläisiltä kirjailijoilta Maxim Gorkijalta ja Anton Tshehovilta. Runoja on Aka Päiviöltä ja E. Rautaiselta. Hinta on 35 senttiä. Tilataan osoitteella: Toverin konttori, Box 99, Astoria, Or.

Amerikassa on eräs kirkko, missä Venäjän neuvostovalan nyk. pääministerin kuva on saanut kunnia-paikan. Tämä kirkko on Ensimmäinen Baptisti-Kirkko, Gatos, Cal. joka kirkko tunnetaan tutummalla nimellä Yleismaailmallisen Veljeiden Kirkko. Tämän ihmeellisen kirkon pappi on Robert Whitaker, joka kuten muutkin vallankumoukselliset sij istua sotavuosina vankilan muurien sisällä, kuten entisten ajan vainotit kristitty. Lieköhän pastori Whitakerin vankilassa oloilla mitään tekemistä Leninin kuvan kanssa, jonka hän on sieltä palauttanut ripustanut kirkkonsa seinälle: "Näyttää siltä kuin todelliset vallankumoukselliset eivät lausuisi pimeissä vankilan komeeroissaan!"

Mielettömyyttä. Tässä muitten kirjelen lomissa on tahtonut uuhotta kokonaan Dempsey ja Karponkäärin tyrskäpölyä mikä tapahtui tässä juhlien aattona, Jersey Cityn kaupungissa. Ei tullut tästä merkittävää uutista edes tiedotuksi etkä kukaan, mutta luotamme tässäkin, niinkuin niin monessa muksakin vajavaisuudessa, luki jatkunna kärsivällisyyteen, vaikkakin tämä kapitalistinen järjestelmä pitääkin ihmisen kärsivällisyyttä kovassa koetelemuksessa.

Taiteiden suominen Venäjällä

"Daily Heraldin" Pariisin kirjeenvalitja kertoo, että Isadora Duncan, tuo klassillisen tanssin mainehakas edustaja, on hyväksynyt Krasin kehoituksen lähteä Moskovaan ja perustaa siellä suuri koulu tuhannelle lapselle. Hän lähtee Pariisista heinäk. alussa. Neuvosto-Venäjän tuona tuntelemaan on haastateltu ja suuri tanssijatar kertoo: "Olen iloinen ajatellessani, että Moskovassa voin luoda suuren taidekoulun, jota ei omisteta yksinomaan tanssille vaan runoille, puheteelle ja plastisille taiteille. Neuvostohallitus, ainoa hallitus koko maailmassa, on intresseerattu lastenkasvatuksesta. Tämä on ollut aina työtäni ja oma käsitykseni sosialistisesta järjestelmästä vastaa mitä tavattomia ponnistuksia, joita uuden Venäjän neuvostohallitus on jo tehnyt."

Kouluni on aina ollut kommunistien koulu. Koko onneni on omistettu tälle elämäni edellytykselle ja jos minä löydän mitä toivon löytävän Venäjältä, tulee siitä kaunis asia. Toivon löytävän siellä nerokkaita musiikkimiehiä, auista apua ja rajaton innoitusta."

Kun häneltä kysyttiin, eikö hän pelota neuvostohallituksen ankaruutta ja fyysillisen näkö, vastasi hän innokkaasti: "Fyysillinen näkö ei ole mitään. Minua pelottaa henkinen näkö ja sitä on kaikkialla." "Daily Herald" kirjoittaa tämän johdosta: "Vielä kerran on Venäjän saarto murettu. Taiteilijat ovat murtaantuneet. Isadora Duncan menee Moskovaan. Shaljamin lähtee New Yorkiin. Huomatkaa eroitusta. Moskova ei kutsu suuria tanssijattaria luomaan suuria vieraitelelulia, vaan tarjoamalla hänen taiteellensa tilaisuuden, atamalla hänelle mahdollisuuden tehdä palveluksia vapaana kaupallisuudesta. Tulette näkemään, että hän jää Venäjälle. New

Kapitalistien kansainvälinen koolla Lontoossa

Versaillesissa sodan päätyttyä suunniteltiin voitaneitten imperialistien poliisi ja saalinjakollista, jota myöskin kansojen liittosi kutsutaan, oli saatava syntynyt lapsi, joka jo syntyesään safrasi kuolemantautia. Se perustettiin voitaneitten imperialistien maitten kansainväliseksi "pyhäiksi allianssiksi", jonka voiman tuli olla niin ratkaisevan, ettei mikään noussemaan pyrkiä mahti, enempää kansallinen kuin kansainvälinenäkään, voisi löytyä itselleen sijaa maan kamaralla pyytämättä ja saamatta kansojen liittoa lupaa.

Sota oli kuitenkin saanut maailman niin suureen kaostilaan ja eri maitten imperialistien ryöstöhalu oli niin voimakas, että niitten etujen välinen sovittoamaton ristiriita esti itse kansojenliiton muodostumasta siksi mikä siinä oli ajottu. Vanhan maailman johtavien imperialististen maitten poliittikot ansivat itselleen perustamassaan saalinjakollisessa johtajapaikan ja syrjäyttivät Amerikan imperialistit, joihin taloudellinen voima oli liittolaiset pelastanut sodassa tappioon joutumasta. Wall katu kieltäytyi alistamasta europalaiseen johtoon ja luovuttamasta sitä palkkaa etulleen europalaisille, mikä sille rahavallan palautuksesta kuului ja niin vasta syntynyt lapsi jäi kitkuvaksi seksti. Olemassaolonsa aikana uhkasi kansojen liitto joka hetki sisäisten ritojensa painostuksesta hajota kapaleiksi ja niinpä se ei myöskään pystynyt kylliksi tarmokkaasti keskitämään voimaansa taisteluun noussevan maailman vallankumoukselliseksi vastustajaksi.

Nyt kun kaikki nämä seuraukset väkkyvät selväpirtteisiin silmien edessä ja kun osa niistä parhaillaan jo käytännössä on toteutunna, ovat eri maitten rahamahtien edustajat niin paljon lakaneet mukautua tosiohloihin ja unohtaa keskinäisiä ritojaan, että yhteisen vaaran uhattessa ovat ryhtyneet neuvottelemaan pelastaakseen sen mitä pelastettavissa on.

Taitavalla poliitikomisella se kylläkin järjesty sarjan hyökkäyksiä Neuvosto-Venäjää vastaan ja hävitti Keeski-Euroopassa syntyneet neuvostotasavallat, mutta kuolettavaa iskuja se tälle noussevalle maailmanmädelle ei pystynyt antamaan. Päinvastoin on kansojen liitto taistelussa maailman proletariaattia vallankumousta vastaan paljastanut oman heikkoutensa ja kykenemättömyytensä ja väkivaltaisen hyökkäyssuunnitelmansa toteuttamisen asemesta joutunut peräntymään ja ryhtymään itsepuolustukseen.

Mutta tämä ei ollut ainoa haasteikkoinen johon kansojen liitto ajautui. Noudattaessaan imperialistisia vastustajiaan, joihin lopullisena päämääränä on alistaa koko maailma voittajamaitten kapitalistien riistoluokalle, painaa voitot taloudelliseen orjuuteen, kansojen liitto lyhytnäköisyydessään ja sokeassa kiihkoissaan ajautui umpikujaan, joka parhallaan uhkaa itse voittajia taloudellisella perikadolla ja kaikilla sen tilanteen seurauksilla.

"Vaikka amerikalaiset täydelleen tuntevat ne suunnattomat mahdollisuudet, mitä ovat kätkeyntä tähän kansallisten liikemiesten neuvostoon, niin ne yhtä hyvin tietävät niitten vaikkeuksien olemassaolon, joihin ylitse täytyy päästä ja ne vaarat, jotka täytyy välttää, ennenkuin tämä synnyttämissä oleva järjestö saattaa saada sitä kiinteätyä ja valtaa, mikä on sille välttämätöntä ennenkuin se voi päästä välitsemäksi mahdiksi liike-maailmassa."

Erikoisella painostuksella koetaan selittää, että tämä kapitalistisen maailman rahamahtien konferenssi ei ole laadultaan poliittinen, vaan että se on kokoonnut vain "asian harrastuksesta", ja jotta asia esitetäisi hyvin uskottavassa muodossa, ilmoitetaan, että taitavien professoreitten huoleksi on jätetty maailmalle tämän konferenssin tarkoituksen seloittaminen. Samaan hengenvetoon ilmoitetaan kuitenkin konferenssin tärkeimmistä kysymyksistä, joihin jokiossa ovat: "Perustan luominen maailman uudelle kukoistukselle (tässä merkityksessä entisten riistomahdollisuuksien), maailman raha-asioitten, tuotannon ja jaon järjestely, kuletuksen, sähkönsäonnalioituksen ja hävitettynen aluitten uudelleen rakentaminen, määrätell mitkä olosuhteet kussakin maassa on luotava ennenkuin rahojen sijoittajat tulevat tarvittavaa pääomaa nillie luovuttamaan (toisin sanoen mitkä voimat saavat olla hallitusohjajaksissa), kauppoikiotti ja rajoituksia käsittävät sopimukset, rahakursin arveluttava lasku ja suunnaton seteliteltoisuus, rauhan säilyttäminen ja kansallisten menoarvoitten tasapainossapito, kansainvälisen kaupan järjestely" j.n.e. Kaikki nämä ovat kysymyksiä, joita Versaillesin rauhankonferenssissa ei

koinaan lauhettiin ja järjestettiin ja joista tehdyt päätökset ovat ajaneet koko maailman suurempaan hajaan-nustilaan kuin missä se ehkä milloinkään ennenkin on ollut. — Ja kuitenkin selitetään, että "konferenssi ei ole laadultaan poliittinen."

Näivisti kylläkin eräissä sähkösanoman kohdassa myönnöksellään, että "vaikkakaan tämä kansainvälisen kaupakamarin konferenssi ei ole laadultaan poliittinen, niin siitä huolimatta se tulee pakostakin käsittelemään ongelmia, joita voidaan ratkaista vain todellisten poliittisten tekojen kautta, koska täytyy myöntää, että taloudellisten menettelytapojen taustana varsin usein on valtiollinen poliittika". Eräissä toissa kohdassa sanotaan: "Konferenssi on paikka, missä taloudelliset ja poliittiset kysymykset joutuvat silmä silmä vastaan." Eräissä kohdassa, kun puhutaan amerikalaisen ja brittiläisten rahamiesten vaikutusvallasta, sanotaan: "On varmaa, että nämä saattavat puhua laajojen tietojen ja kokemusten perusteella ja että ne tulevat puolestaan käyttämään laajaa vaikutusvaltaansa mielipiteisiin ja painostuksiin vaikuttamaan kukin maansa hallitukseen." Ja kaiken loipaksi: "Kansainvälisen kaupakamarin konferenssi ei ole laadultaan poliittista menettelytapoista, mutta sen sijaan se voi maailman parlamenttien eteen asettaa kysymykset, jotka esittävät tilanteen perustarpeita." "Jos konferenssin tekemät päätökset edellyttävät täydelleen toteutettuihin tulokseen hallitusten toimintaitta, niin on toivottavaa, että kunkin maan kaupakamarit menestyksellisesti voivat taivuttaa maansa hallitukset ryhtymään tarpeen vaatimiin tekoihin." Kysymyksessä olevan konferenssin tarkotuseristä ei voi olla harhakäsi-

tyksiä, mutta sen sijaan olisi paljonkin sanomista siitä, tuleeko se saavuttaa main päämääränsä. Itse tämä konferenssi on selvänä todisteena siitä, että kapitalistisen maailman on pystyvä pysäyttämään pakko turvautua ussin menettelytapoihin ja koottava voimansa keskitettyyn johtoon. Yleismaailmallinen tilanne on ollut käski jolla ja koko kapitalistisen järjestelmän perustuksen vavahteleminen piiskana.

Imperialististen ristiriitojen neuvottelemisen kautta sopiminen on muodostunut erittäin äskeisen maailmansodan ja sen jälkeisen kaoksen opetuksen kautta jonkinlaiseksi välttämättömyyden pakon luomaksi ihan-teeksi, josta porvarilliset rauhanaatteen ajajat ovat virittäneet monta haiketa luritusta. Yhä raskaammaksi käyvä sotainen varusteleminen panee raskaasti jokaisen kapitalistisen maan raskaasti huokalemaan. Mutta kaikesta tästä huolimatta on mahdoton saada näitä ristiriitoja sovitetun, sillä kapitalismin luonne itsestään ei soida mitään tasa-arvoista asloitten sovittelua, vaan turvaa aina väkevämmin oikeuteen, joka saaliin jaolla ei soida kilpailijoita. Kansojen liitto oli ensimmäinen yritys tämä ajatussuunnan käytännössä toteuttamiseksi, mutta se päättyi täydelliseen epäonnistumiseen. Nyt puhutaan yhäkin suurempien vaikeuksien aikana uutta yritysää, vaikkakin hiukan uudessa muodossa, mutta se ei tule päättymään sen kummempaan loppuluokkaan, sillä sisäiset ristiriidat tulevat välttämättömyyden pakosta ripimään senkin kappaleiksi ja vahvistamaan kapitalismin tuomiota. Erotuksena tässä on vain se, että kapitalistit itse, eikä heidän asiallaan liikkuvat poliitikotijjat, ovat nyt ryhtyneet asianomaisina maailman asioita

järjestelmään koettamattakaan pyysy väliverhojen takana.

Kapitalistit itseään eivät voi talltosialle ummistaa silmiään, vaan tietoisuus kangastuu tästä selvästi esiin jo siitä sähkösanomasta, jossa ensimmäisen kerran mainitaan ylläkerrosta konferenssista. Niinpä s notaan siinä seuraavasti: "Vaikka kiin heillä (konferenssin edustajilla) on selviä ja tyydyttävästi yhdenmukaisia ihantella siitä mitä tulisi tehdä, ne tällä hetkellä sanovat hyvin vähän ja toivovat voivansa otollisella hetkellä johdonmukaisen ohjelmansa voimalla ja sen esittäminen myönteellisesti taivuttamiskyvällä päästä tarkotuksiansa perille." Ja edelleen: "Otaen huomioon sen tosiasian, että suureksi osaksi kansainväliset ritojat, jotka toisinaan johtavat sotiin, ovat luonteeltaan komersialisia, toteutetaan, että tällainen sovitelu suuresti edistää maailmanrauhan tiellä olevien esteitten poistamista."

Tähän asti on paljon esteitä "pöytetty" siten, että naista on puhuttu asaitten riisuimisesta, mutta todellisuudessa on kilvan asaitten rakentamista ihätyä kaikilla mahdollisilla keinoilla. Ei ole olettavaa, että tässä kysymyksessä konferenssi kauakaan tulee vitpymään. Sen ratkaisuksi on itsestään selvä. Sen sijaan on konferenssilla paljoa tärkeämpää kysymys, nim. mitenkä kapitalismin olemassaolo voidaan pitkittää ja sitä suojella nykyisissä pyörremyrskyissä ja siinä varmaankin kapitalistimain ainakin aluksi koettavat olla yksimielisiä. — KEH.

TILAA ITSELLESI TOVERI POIS PORVARILEHDET TYÖLAISTEN KODEISTA